

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

Una esperança per a Catalunya (Enric Prat
de la Riba i Dachs)

Fets i comentaris

Mar i cel (R. Aguire)

Finestres (Jordi Bel)

El Rei Martí als banys de La Garriga (J. Martí)

La damisella i la pageseta (A.)

Esports. (Linesmen)

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Administració: Impremta Mercantil

Any 2

La Garriga, 29 Abril 1934

Núm. 31

Número solt, 20 cèntims

Una esperança per a Catalunya

Es no profunlitzar, atribuir l'espectacle, en molts aspectes deplorable, de la Catalunya actual, a causes passatgeres d'eleccions, a la llei electoral, al canvi de règim o a tal o tal partit o personalitat de dreta o esquerra; o a la mateixa estructuració de l'autonomia.

La causa és més profunda. Respon, aquesta situació nacional, a les deficiències del nostre Renaixement, i a un excés de materialisme de tots i cada un dels nostres sectors socials.

El moviment del nostre renaixement, no anà prou acompanyat d'una regeneració i suficient espiritualització de les masses, i, sobretot, dels sectors selectes de la societat. S'oblidaren una mica els principis cristians per a la vida individual, que són els que donen el fonament a les grans obres col·lectives.

El Renaixement català és un moviment d'ideal. Un poble amb un ideal podrà renéixer i progressar. A Catalunya l'ideal s'està ofegant per un excés d'egoismes materialistes. El materialisme que sofrim, no permet d'augurar la continuació del renaixement, ni un esdevenidor esplendorós, sinó molt al contrari.

La qüestió social o els problemes de l'estructuració i ordre de la vida econòmica, han perjudicat, des de fa més de trenta anys, la nostra renaixença, i avui ens posen en una situació almenys d'estancament perillós. Anys enrera, hom volia un millorament i una renovació total de Catalunya, sense tocar determinats interessos privats i sense fer tots els esforços necessaris per a suprimir les injustícies i millorar en el possible la sort de les classes assalariades. Avui hom intenta millorar les classes assalariades, prescindint de si amb les concessions fetes als proletaris, es desorganitza, amb greu perjudici per a tothom, tota l'economia nacional.

Tot el poble català, pels interessos, està dividit en dos bàndols, i el que s'imposa, no mira els interessos de Catalunya en conjunt, sinó sols de defensar els seus, posant a segon terme els de Catalunya. La democràcia, en aquest cas, consagra els egoismes inspirats per interessos egoistes i materialistes, que són el millor ferment de corrupció i decadència.

Catalunya necessita d'una regeneració espiritualista d'ideal, de sacrifici i d'abnegació. Cal una ètica severa per als homes, i encarnar, així, en el poble, una ètica col·lectiva, de disciplina patriòtica, d'altruisme i de sacrifici pel bé comú.

El cristianisme és la doctrina que, purificant i enfortint l'ànima dels homes, els fa forts, rectes, honestos i idealistes, i posa la sòlida base de les grans obres col·lectives, no exclusivament materialistes.

La Federació de Joves Cristians, forma cristians i catalans d'esperit, que són els que millor poden fer una Catalunya gran. Es el seu deure formar un poble cristià i fort espiritual-

ment, que no s'entrebanqui amb les petites passions d'interessos que han estat un gran mal per al nostre renaixement, així com perquè tinguin el coratge d'implantar l'ordre social i econòmic que pot portar l'harmonia, la justícia social i el benestar de la societat.

La pàtria no pot esperar res de bo dels que només veuen interessos econòmics i interessos materials; i dels que obliden que, en els fons dels problemes econòmics i socials, hi ha sovint problemes morals i qüestions de justícia social, que són decisius per a tenir un poble, sa moralment, i socialment i políticament robust.

Les Joventuts de F. J. C. són les que han de preparar, com ja estan fent ara, cristianitzant Catalunya, el camí de la justícia social. Són les que han de donar, amb les doctrines socials de Lleó XIII i Pius XI, llum social; i l'única força veritable que pot contenir l'empenta revolucionària, que tant ve dels sindicalistes, anarquistes, socialistes i comunistes, com de la inèrcia i de la intransigència capitalista.

El fejecisme, és una rectificació radical a unes deficiències de la nostra renaixença nacional. L'ambient popular diu continuament que manquen homes, i el fejecisme pretén formar homes de caràcter i de principis dins de l'exercici de l'atletisme cristià.

El fejecisme ha d'ésser la sal que ha de donar substància a la nostra societat, perquè seleccioni en la política, no els homes o els polítics que atreuen les masses, afalagant-les, servint llurs interessos egoistes, sinó els que, no essent esclaus del partidisme, garanteixin, gràcies a no estar ofegat el seu ideal per les mesquineses o interessos egoistes, el predomini dels interessos generals sobre els privats.

L'arreconament dels principis cristians d'amor al proïsme, de sacrifici i cooperació, i de moral privada i col·lectiva, és un dels nostres grans mals; la cura dels quals, no és desconeguda: la difusió del Fejecisme.

No tots els corrents que mouen el nostre poble són materialistes, dissolvents, anàrquics, i antisocials, sinó que, l'ascens continuat de la Federació de Joves Cristians, és el començament d'una obra de regeneració que constitueix una esperança per a Catalunya. Pot, per altra part, ajudar a passar el moment crític de la nostra renaixença, i constitueix un dels pocs motius d'optimisme de qui esguarda preocupat l'esdevenidor de Catalunya.

El primer Congrés de la Federació de Joves Cristians és un esdeveniment importantíssim, que voldriem que fos una data memorable en la història de Catalunya.

De "El Matí"

Enric Prat de la Riba i Dachs

Fets i comentaris

FOMENT CATALANISTA REPUBLICA. Ha quedat definitivament constituït en la nostra població el «Foment Catalanista Republicà», adherit a la Lliga Catalana. Els càrrecs de la Junta directiva foren distribuïts com s'indica a continuació:

President, Josep Girbau; Vis-President 1.er, Lluís Fortuny; Vis-President 2.^{on}, Romà Estival, Tresorer, Antoni Dasquens; Comptador, Conrad Vintró; Secretari, Joan Guanyabens; Vis-Secretari, Alfons Íglesias; Vocals, Juli Novell; Joaquim Sallés; Eduard Pujol; Josep M.ª Bordó; Salvador Busquets; Ramon Bulbena; Sebastià Artés.

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

DE L'AJUNTAMENT. (Sessió del dia 17 d'abril). Va acordar-se. Aprovar els comptes presentats per Estebanell i Pahissa, S. A., Esteve Boix, R. Serrano, J. Fonollosa, Francesc Borrell, J. Marata, i Companyia Telefónica Nacional d'Espanya. Aprovar les despeses de les festes de la commemoració del III aniversari de la República.

Concedir permisos per a obres a Alegria Broto Vda. Ramisa, Margarita Padrós, Miquel Oliveres Tapicas.

Quedaren designats per a formar part de la Comissió de Cementiris els Srs Ramon Roig, Ramon Dachs i Jaume Ventura.

Va quedar pendent per a la vinent sessió un dictamen de la comissió d'Hisenda sobre el projecte de clavegueres secció C d'aquest terme municipal.

També quedà pendent per a la sessió vinenta un dictamen de la Comissió de Governació sobre el funcionament del «Asilo-Hospital de La Garriga».

S'acceptà la renúncia del càrrec de veterinari municipal presentada per el Sr. Josep Villanueva; nomenant-se veterinari interí a Joan Riera i Pont i decidint-se la convocatòria d'un concurs per a cobrir la plaça amb propietat, cas de que la llei així ho permetés.

Quedà pendent de discussió per a la pròxima sessió un altre dictamen de la comissió de governació sobre manifestacions públiques de caire religiós.

Fou aprovat un dictamen de la Comissió de Foment sobre obres públiques municipals i l'augment de focus de l'enllumenat públic.

Fou concedida una subvenció de 500 pessetes a la junta de la Caritat de La Garriga, però interessant a la dita entitat formulés proposta de reforma dels seus reglaments.

S'acordà traslladar la sessió que pertocava el 1 de maig al següent dia 2 per ésser el dia 1 la festa del treball.

Estat de comptes del dia 3 d'abril al dia 17.

Existència el dia 3	15.002'29
Ingressos	4.737'64
	19.739'93
Despeses	10.119'61
Queden en caixa el dia 17	9.620'32

FESTES DEL 3.er ANIVERSARI DE LA REPUBLICA. A mes de les festes populars, que es celebraren, la Corporació Municipal, descobrí una placa, que dona el nom d'Avinguda del 14 d'abril, al troç del carrer dels Banys comprès des de l'encreuament de dit carrer amb la carretera de l'Ametlla, fins a trobar la de Barcelona a Ribes.

A l'acte, celebrat amb molta brillantor, hi cooperaren, la societat choral L'Aliança i l'Orfeó Garriguenc, cantant-hi vèries cançons popularíssimes que foren molt aplaudides per la gentada que assistí al mateix. També varen parlar-hi en ell els Srs. Tries de Bes, Gastó Comere i Vidal i Guardiola.

F. DE J. C. Del nostre poble assistiren al 1.er Congrés General de la F. de J. C. de Catalunya uns 60 fejecistes, 10 avantguardistes, i altres tants simpatitzants. Tots retornaren altament impressionats per la grandiositat dels actes.

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

CARITAT CRISTIANA. Hem rebut un estat de comptes de la Junta de Caritat Cristiana de La Garriga corresponent al any 1928-29-30-31-32-33; agraïm l'atenció.

BOLETS. La passada setmana foren trobats en els boscos garriguenc; per tres joves d'aquesta vila, prop d'una arroba de rabassoles, això ha fet que es despertés l'afició a la busca de tan apreciat bolet.

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

FUTBOL. Per avui esta anunciat un interessant partit de futbol entre el nostre primer equip i el reserva del C. D. Espanyol. Els comentaris que ha suscitat la vinguda d'aquest formidable conjunt, durant la setmana, fan preveure que avui el nostre camp oferirà l'aspecte de les grans solemnitats futbolístiques.

MATRIMONIS. Dintre la primera quinzena de maig tindrà lloc a l'Església Parroquial, l'enllaç matrimonial del jove Josep Salles amb la senyoreta Rita Bruy.

CONSULTES EXTEMPORANIES

—A propòsit, doctor, fa un quant temps que em sento les cames molt febles. Què li sembla que hauria de pendre?

—Un cotxe, senyora.

VERTICALS

Mar i cel

Mentre al cel blau, anaven sortint empesos pel vent i formant mil figures estranyes, els núvols rogenes; vora nostre, el mar enjogassat, ens ensenyava la gama canviant dels seus colors, i enfurit, a voltes ens esquitxava amb l'escuma blanca d'una onada gegantina, que s'estrellava amb estrépit contra les roques de la platja.

Era l'hora foscant. La marinada rissava amb son alé fresc l'aigua del mar, i empenyia, inflant-li la vela, i fent-la botre joguinerament, una barca pesquera que es veia retallada en l'horitzó.

Mar i cel prenen ara el to moradenc de la fosca.

Tot era silenci. El pensament, com les gavines que estona abans passaven fugisseres arran d'ona, volava també lluny, i a dins ma pensa mil figures s'atropellaven barrejament.

Veia la petitesa dels homes, enduts com la barca, pel vent alegre de les passions en mig del mar del vici; tot son entorn es bell, mes també a voltes, desprevinguts, s'alça més fort el vent, i una onada traidora, no d'escuma blanca com les que s'alcen rissant sa cresta els dies de tempesta, sinó de negre fang, els precipita per sempre més al fons infecte d'aquest mar tan bell en aparença.

Són tornats una desferra humana, i de la vida, sols esperen el goig roí que els mata poc a poc, no senten dins son cor l'afany de viure i d'estimar, tan sols volen, com unes feres afamades, cridar braolant; Carn!

.

Mon pensament s'asserena, la nit entrada m'ensenyava els estels rutilants, i la lluna joiosa, seguint la seva òrbita, feia brillar amb sos raigs platejats la superfície quieta i plana de les aigües cantussejants.

R. AGUIRRE

Farmacia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Teléfono 83

LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Teléf. 72 LA GARRIGA

Col·laboració espontània

FINESTRERIES

La primavera vesteix ja de coloraines la natura... Els rossinyols, amagats entre els bardisars, i les cardines dalt dels branquillons, despullats encara de la verda vestidura, saluden el bon temps amb llurs cants dolços i armoniosos. Les flors treuen ja les poncelles que després han de transformar-se en bells pomells plens de delicats perfums, verdegem els blats en sos camps, es veuen blanquejar a les planes, com per distreure la imaginació un xic cansada per la monotonia del paisatge, els nevats cims dels amallers florits. Els salzes i els desmais de vora la riera emmiren en l'aigua llur brancam que va espessint-se amb fulles d'un color tendre i transparent.

Tot parla a l'esperit de la vida que de nou resorgeix amb la forsa i fermesa de la joventut; tot està saturat de romanticisme misteriós; tot somriu i dona goig de veure. Fins el cel se'ns mostra més blau, més pur, més formós que mai.

I els esperits assedegats d'amor se senten dominats per un impuls irresistible que els enlaire comunicant-els-hi alé, fent correr per llur cor torrents plens de joia i alegria pensant en un amor, que com la primavera, neix en son pit jove.

JORDI BEL

ANECDOTARI

Conegut de la família

(CONTE AMERICÀ)

El gran advocat havia portat bé l'afer i els jutges acabaven de pronunciar-se amb molta justícia.

—Ara—va dir el client—ja farà el favor de dir-me a quant pugen els seus honoraris.

L'advocat medità uns moments passant revista als treballs portats a terme i digué:

—Jo he conegut molt el seu pare, i perquè és vostè seran cinc mil pessetes.

El pledejador es tragué la cartera, comptà els bitllets, els hi entregà; l'advocat els embutxacà amb gran destresa i acompanyà el client a la porta del seu despatx.

Aquest en sortir exclamà per ell mateix:

—Quina sort que no hagi conegut el meu avil...

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Barberia

Casa Jaume

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Teléfono, 84

Saló per a senyora

Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

LA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XXII

Dimecres, 12 de maig de 1400 (1)

Vegérem que el dia nou d'aquest mes, desitjós el rei de saber les despeses que havia ocasionat la coronació de la reina, manava a en Pere Pallarés que en fes l'estat de comptes; vegérem que en els dies successius aquest fou l'assumpte que mes el preocupava; avui encara li cal escriure així a en Bartomeu de Bonany: *Molt nos maravellam com no havets hants d'en P. Pallares los comptes d'aço que ha rebut e administrat dels diners de les demandes de nostra (2) coronacio, creem que haia mes stat per vostra negligencia que per contradicció del dit Pere. Per que us manam com pus expressament podem que ab sobirana cura entenats e fagats que los dits comptes vengen de continent a vostres mans, qui aquells reconegats e exeminets diligentment. Aximateix som fort meravellats com no ns havets res fet sobre del fet de la Torra de que us parlam quant pertim de Barchinona; per que us pregam scrivets nos en. Aixi mateix hauriem plaer si podiem ací veure la barcha de cristall e altres joyes que te de nos en Leonard de Lors, pero tenits manera que si es posible no les veiam açi segons es dit.*

Sembla, doncs, que el rei anava augmentant el parament de la seva casa: ara demanant unes joies; el dia trenta del mes d'abril havia demanat dos matalassos, una malfega, i dos cadenats de ferre; el dia pròxim veurem que demana quatre canes de tela encerada. Però també rebia presents dels seus subordinats. Així ho diu la següent lletra dirigida al Governador de Catalunya:

Mossen (3) Ramón. Vostra letra havem rebuda e aximateix unes canadelles de cristall e dos capons de Gerona, de que us fem moltes gracies, certificant vos que en tot ço que vos nos trametrets pendrem plaer gran axi com tots temps havem e podets ho be haver conegut.

Per en Guillem Ribalta de vostra casa vos havem respost e feta saber clarament nostra intenció axi sobre vostres letres que lo dit Guillem nos porta, com sobre la creença que en virtut de aquelles nos ha explicada de part vostra.

Per els darrers mots d'aquesta lletra veiem que malgrat la seva estança a la Garriga, no negligia la direcció de l'estat. Aquesta afirmació també es veu confirmada en la següent lletra castellana:

El Rey. Bien entendemos nos acuerda que stando nos en Çaragoça, vos (4) encargamos que quando fuessedes a Darocha fesiessedes pagar al alcaýda del Castello de la dita Ciudad o a su lugar tenient, todo quando li fues devido por rason de la dita Alcaýdia; per que como nos hayamos assin como haver devemos aquello mismo a coraçon; rogamos e mandamos vos expressament

que el dito pagamiento fagades fazer segund y es visto; E por res no y haya falla; certificamos vos que ns en foredes servicio el qual vos agradecemos muyto.

En el penúltim article vegérem que el rei s'interessava extraordinàriament per el famós llibre de Cassianus titulat "de collationibus patrum." Ara podem afegir una nova prova del seu amor a les lletres, amb la carta:

Lo Rey d'Arago. Com nos vos haguessem encarregat ans de vostra pertença que ns haguessets del Cardenal d'Alvernia. I llibre appellat: Vitis patrum, e no ns haiats certificat quin recepte hi havets donat. Manam vos tingats maneres ab lo dit Cardenal que nos haia lo dit llibre, car plaer nos en farets que molt vos gahirem. E si haver lo podets trametets lo ns decontinent.

No podem publicar avui mes cartes, però encara en volem extractar dues: l'una va dirigida l'Arquebisbe de Messina, dient-li que retorni l'haca blanca (5) que el rei li havia deixat feia poc, car la volia enviar al seu fill primogénit, rei de Sicília.

L'altra va adreçada al vicecanceller del Rei parlant-li de la festa de l'entrada de la Reina a Barcelona en pasar-hi de de pas cap a La Garriga.

J. MAURÍ

(1) Aquest fou el dia en que el Rei Martí despatxà mes cartes de tots els de la seva estada a casa nostra. En efecte: a l'Arxiu de la Corona d'Aragó hi hem trobat trenta cinc lletres que porten aquesta data. D'elles dinou estan escrites en català, catorze en llatí, i dues en castellà. Hom pot veure-les al Reg. 2241 fol. 57-103-105-106; Reg. 2173 fol. 90-91-92-96; Reg. 2291 fol. 7, 9; Reg. 2126 fol. 3; Reg. 2222 fol. 70; Reg. 2195 fol. 16; Reg. 2211 fol. 14; Reg. 2256 fol. 97 i 100; Reg. 2317 fol. 183-194.

(2) El dir "nostra coronació" en lloc de "la coronació de la reina" degué ésser un lapsus de l'escriu de Registre.

(3) Era el títol abreujat de monsenyor, que aleshores era donat a certs nobles i persones de molt respecte.

(4) Aquesta lletra va dirigida a en Gil Roiç de Liori, governador del Regne d'Aragó, i a en Joan Decpla Conseller del Rei.

(5) En l'article VIII d'aquesta monografia vegérem que aquesta haca era del bisbe Dachs, i en morir aquest, el rei la deixà a l'al·ludit arquebisbe de Mecina recentment arribat a Barcelona.

Full Femení

La damisel·la i la pageseta

S'escaigué una tarda, que una damisel·la anà a una masia, i que allà a la masia hi havia una noia si fa o no fa de la seva mateixa edat.

La damisel·la era bonica, d'una boniquesa ciutadana de color viu, de perfum penetrant, de mirada profunda dessota el maquillatge. Tenia uns cabells com d'or brunyit. Ella mateixa s'havia triat el tò i n'estava contenta.

La pageseta era bonica, d'una boniquesa natural; la de la joventut i la gràcia que li es propia, amb els colors,—no tan vius però tanmateix ben escaients,—que pinta el sol i l'aire i una salut excel·lent. Els cabells no li brillaven tant, com a la damisel·la. Mes aviat se li esbullaven un xic, dibuixant flonjament un suau ondulat que també tenia uns petits reflexos de color de blat a punt de segar. I el seu perfum, era el dels camps, com una mena de perfum de primavera.

Els joves de la masia s'aguaitaven, embadalits, la damisel·la, els joves de ciutat que l'acompanyaven s'aguaitaven la pagerola. Després, en marxar, un d'ells, donant-se-les d'artista exclamà:

—Quina bella tela, aquesta pageseta!

I els pagerols enlluernats sospiraven:

—Quina finor, aquesta senyoreta!

Aquella nit, la damisel·la somnià. Tingué un bell somni. Es trobà vestida de pageseta corrent per l'era de la masia, seguida d'aquell estol de gallines i oques blanques. I mentre els repartia el menjar, passaven els senzills pagerols i li deien coses boniques, no tant, com les que saben dir els joves de ciutat, però més sincerament afectuoses. Ella, s'entretenia amb l'aviram, per entretenir la dolça conversa...

La pageseta també somnià. Tingué un somni meravellós. Es trobà vestida de belles robes, amb la cara fina i perfumada com la de la damisel·la i dins d'uns salons bonics com devien ésser-ho els d'ella. Una munió de jovincels elegants i perfumats la voltaven i l'afalagaven i ella, triomfant, es passejava en mig de músiques i flors...

De segur que tots sabeu pel que haveu sentit dir o per experiència, que moltes vegades, els somnis

son germans dels nostres desigs. Segui el que sigui, aquell dia després de llur somni, la damisel·la i la pageseta van estar tristoies, molt tristoies.

La damisel·la trobà buides i amargues les paraules dels seus admiradors i enganyós i trist el seu viure de noia mondana.

La pageseta trobà feixugues les feines del más i barroera i desagradable la companyia de la bona gent del camp. I pobrissona, amb tota la seva senzillesa, demanà a la Mare de Déu—com si fos una gràcia—que fes realitat el seu bell somni. Sort que la Mare de Déu en sap tant de tenir pietat dels seus fills, que els hi nega ço que faria llur malhaurança. A.

El Sr. Jaume i els aprenents

El Sr. Jaume, l'adroguer, és potser l'únic home del barri que no sap què és una malaltia o un tropell. Ell ha anat xuclant la salut i les colors dels aprenents, fills de pagesos de muntanya i se n'ha decorat les galtes, el sotabarba i els dits de les mans. Les mans dels adroguers que donen la impressió d'ésser fetes amb embotits de carn d'aprenent.

Però aquesta tarda en despenjar un pernil, el Sr. Jaume topa amb el calaix obert del taulell.

Sembla haver perdut el coneixement, i els aprenents, una mica més pàl·lids que de costum, envolten el bon adroguer, ara amb l'esguard al sostre i el cap sobre una saca de cigrons.

Hi ha un gran silenci. Les mosques de l'establiment celebren una assemblea magna sobre un pa de mantega. Un pot d'olives somriu lleugerament dalt a un prestatge...

Primera veu tremolosa: «L'aiguanaf oi, senyor Jaume?»

Segona veu tremolosa: «Una tassa de til·la, una tassa de til·la».

Tercera veu tremolosa: «Què pendrà, senyor Jaume, digui?»

L'adroguer, que ha perdut la fe en tot allò que ven per a guarir els altres, desclou a poc a poc la parpella de l'ull esquerre i amb veu fonda i lenta...

«Una mica de xocolata, nois...»

(De «La claxon i el cant»)

ESPORTS**FUTBOL****S. C. Montmeló, 4 - J. Garriguenca, 0**

Partit insuls i avorrit, fou el que disputaren aquests dos onzes el passat diumenge dia 8 en el camp d'esports d'aquesta vila.

El conjunt foraster sense demostrar posseir un equip millor que el local, i, en una tarda de sort derrotà contundentment a la J. G. que encaixà quatre tants per cap.

Els gols foren marcats, a la primera part un, d'un fort tret que Sellarés repel·li, i el davanter centre del Montmeló entrà ben fàcilment, quan aquell ja era batut i en la segona, a Garcia, que suplí en el lloc de porter a Sellarés n'hi entraren tres més, de sengles xuts alts que no pogué deturar, degut a la seva estatura.

Dels nostres, tant sols se salvaren de la desfeita, Andreu, Caselles, Aspa I i Biset. Aquest últim a estones. Els altres, estigueren completament desncertats.

L'equip local s'arreglarà de la següent forma:

Sellarés, Aspa I, Vila, Andreu, Caselles, Oliveras, Portavella, Aspa III, Ramos, Garcia i Biset. Al segon temps del partit permutaren els seus llocs els jugadors Garcia i Sellarés. L'arbitratge, a càrrec del jove Vila Puig, estigué a l'altura de l'encontre, amb uns quants falls que perjudicaren força a l'equip local.

Al partit, hi assistí bastant públic.

Avantguardistes, 8 - Ametlla, 1

En el mateix dia de l'anterior partit, l'equip dels Avantguardistes de La Garriga es desplaçà al veí poble de l'Ametlla per a contendre amb el conjunt d'aquella localitat i després d'una bella partida, els Avantguardistes retornaren victoriosos per l'ample marge de gols al seu favor, que indica el resultat que encapçala aquestes ratlles.

Linesmen

Impremta Mercantil - La Garriga

FUTBOL

AVUI, DIUMENGE 29 d'Abril

A tres quarts de 4 de la tarda

El partit cim de la temporada

C. D. ESPANYOL

(RESERVA)

contra

J. GARRIG

BALNEARI

BLANCAFORT

Aigües termals radiactives : Reuma:

Artrítisme : Hipertensió arterial :

Enfermetats de la pell : Esgotats
del sistema nerviós per "surmenage"

Fadiga intel·lectual : Convalescèn-
cies : Post-operacions, etc., etc.

LA GARRIGA

Especialitat en la taula de règim,
en la qual es segueix amb tota
cura les prescripcions facultatives

Confort modern

Cuina excel·lent

Cura de repòs * * *

Aire sec * * *

Clima ideal

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria

Fémina

Secció de
Perfumeria a raig

Antoni Lanas

Passeig de Gracia, 47 - (Xamfrà Aragó)

BARCELONA

Telèfon 77103

Garatge Dalmáu

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 28

Fàbrica de Gasoses i Sifons Eduard Pujol

LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Carns Fresques :- Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer LA GARRIGA

Confiteria i Pastisseria MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

Farmàcia Torrent Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:
Plaça Perpiñà, 18 i 19

10—El Congost.

Adobs i Drogues

BARRAU i C.^{IA}

Fàbrica a Mongat

Despatx a Barcelona:
Carrer Fusina, 6

Telèfons 16661 i 16662

Representant:

X. ALBO i MOLINS

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

Granja Rosanes de La Garriga

Venda de llet
i els seus derivats

Carrer Clarís, 19

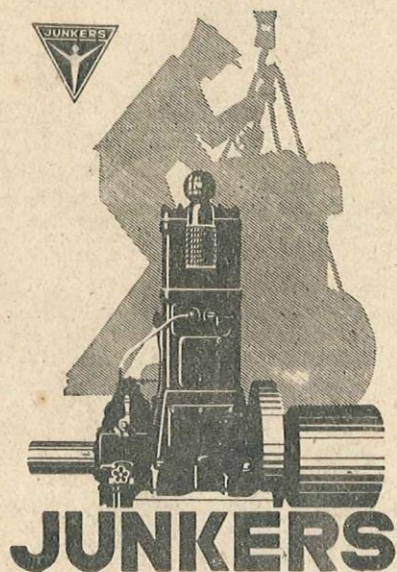
BARCELONA

sabons Barangé

Motors - Diesel Junkers Alemanys

Funciona amb Fuel Oil

Informes i referències:

JOSEP BERGLER

Delegat per a Espanya

BARCELONA: Bailén, 31, entressol

Telèfon 54269

Màxima garantia i rendiment, amb el mínim de consum

En existència a Barcelona de 8 a 50 HP